

ĐI THĂM ROSTOCK và BÁ LINH (ĐỨC)

(Trích trong sách DU NGOẠN ĐÓ ĐẦY)

Ngọc Hạnh

Từ Tallinn đến hải cảng Rostock du thuyền đi mất 2 đêm 1 ngày. Rostock cách Berlin, thủ đô Đức 236 cây số, cạnh biển Baltic, có 230.000 dân. Ra khỏi bến cảng đi bộ 5,10 phút thấy hàng quán, nhà kho, xe taxi, xe van ..., có vẻ thành phố nhỏ nhưng trù phú. Xe taxi nào cũng có đồng hồ nhưng phải trả giá, đồng hồ chỉ để trang trí?

DU NGOẠN:

Sau khi điểm tâm du khách chuẩn bị sẵn sàng, đến điểm tập trung như đã ghi trong vé, tại hí viện, ở phòng chiếu phim hay lầu 5, lầu 7 tùy theo chuyến du ngoạn, tua dài 12 tiếng 30, tua ngắn nhất khoảng 3 tiếng.. Nhóm VN chúng tôi chia làm 2. Nhóm theo tua Cultural Treasures dài 12 giờ 30 phút, giá 360\$, nhóm khác đi tua Highlights of Early Berlin thời gian 12 giờ 30, giá 298\$. Tôi đi trong nhóm thứ 2. Du thuyền ghé thăm mọi người mang theo thông hành (Visa), trái lại sẽ không được lên bờ.

Chúng tôi theo hướng dẫn viên đi vòng quanh ra cửa. Vừa ra khỏi cầu tàu thấy ban nhạc Đức, người nào cũng to lớn, khỏe mạnh. Có khoảng 20 người, đồng phục, nhạc cụ sáng ngời, kèn, trống, đàn nhip nhùng tưng bừng chào mừng du khách. Chúng tôi qua 2 trạm kiểm soát đến xe bus. Xe chúng tôi có khoảng 50 người, còn một vài xe khác cùng đến chung địa điểm lăn bánh tiếp theo. Lên xe chạy 15, 20 phút tới ga xe lửa. Nhà ga có tấm bảng vải viết chữ to "Chào mừng du khách ". Hướng dẫn du lịch mua vé xong mọi người tuấn tụy vào xe. Nhóm Việt Nam 6 người được ngồi chung với nhau. Chuyến xe lửa từ bến cảng Warnemunde đến Berlin khoảng hơn 2 tiếng. Lên xe độ 45 phút có người mang, bánh ngọt, trái cây, trà, café mời mọi người trong lúc hướng dẫn viên thuyết minh.

BÁ LINH (Berlin)

Chúng tôi đi Berlin vào tháng 5, tiết trời rất đẹp. Mọi người vén màn, mở cửa sổ xe lửa nhìn ra bên ngoài. Nắng sáng nhẹ nhàng, gió hiu hiu, trời xanh trong vắt. Xe lửa chạy qua đồng cỏ non xanh mướt, đàn cừu hiền lành rải rác đó đây. Có khi xe chạy ngang qua khu dân cư thấy nhiều nhà một tầng, mái đỏ vườn hoa nhỏ trồng các loại hoa thông thường, vạn thọ, cúc, mồng gà, hoa 10 giờ, cây ăn trái trước sân, có khi thấy các ngôi nhà lầu đẹp trồng hoa hồng, hoa thược dược, cây kiểng cắt xén cẩn thận trông thật hiền hòa, thanh bình như nhà dân chúng các tỉnh nhỏ Việt Nam trước kia.

Xe lửa tiếp tục lăn bánh, đi giữa các ruộng nho, ruộng lúa mì. Cây nho hãy còn thấp, lá xanh chưa phủ kín giàn nho nên thấy nhiều cọc gỗ và dây kẽm trên giàn nho. Các cánh đồng hoa dại vàng tím đỏ trên đường đi tô điểm màu sắc để thiên nhiên thêm tươi đẹp. Ngoài ra du khách không thể nào quên được những cánh đồng mù tạt hoa vàng ối, bạt ngàn, mút mắt, nối tiếp nhau trên đường đi, ngã nghiêng theo từng cơn gió nhẹ. Đẹp, thơ mộng vô cùng. Mây trắng, trời xanh, hoa vàng, gió mát. Chị Quỳnh Anh, nhà thơ đi chung với chúng tôi, sáng tác bài thơ trên xe lửa:

*Rừng vàng bát ngát hoàng hoa
Một trời mây trắng bao la ngút ngàn
Gió đông đưa vạn cánh vàng
Sương mờ man mác mênh mang nhạt nhòa
Hoàng mai thấp thoáng quê xa
Héo tàn từ độ, phai pha từ ngày
Thời gian là thoáng mây bay
Mênh mang sầu nhớ, thánng ngày tha hương.
Quỳnh Anh*

CHINH TRI, NGÔN NGỮ :

Ngôn ngữ chính thức là Đức nhưng họ có thể nói tiếng Phần lan và tiếng Anh. Theo bà hướng dẫn nước Đức dù có nhiều lâu đài cổ rất đẹp và mỹ thuật nhưng phần lớn bị tàn phá thời đệ nhị thế chiến. Như thế tuy nổi tiếng là quốc gia hùng mạnh, can đảm, thiện chiến nhưng Đức cũng không bảo vệ được thành phố của mình tránh khỏi sự phá hoại hoang tàn trong thời kỳ chiến tranh. Hiện nay Berlin thủ đô Đức, có 3.4 triệu dân, trung tâm văn hóa, nghệ thuật, chính trị, tôn giáo, kỹ nghệ, văn học, khoa học, thể thao cả nước sau 28 năm chia đôi lãnh thổ.

Từ 1961 – 1989 Đức chia đôi làm thành 2 miền Đông và Tây Đức, có chương trình giáo dục, chính trị, cả tem thư.. riêng biệt. Ngày trước Tây Bá linh là thủ đô Tây Đức và Đông Ba Linh là thủ đô Đông Đức. Nay Đức thống nhất, Bá Linh là thủ đô của cả nước nhưng người Đức thì không. Họ vẫn còn thành kiến, không văn bản nhưng vẫn âm thầm giữ sự chia cách giữa Đông và Tây Đức. theo người hướng dẫn.

BỨC TƯỜNG BÁ LINH

Bà cho biết bức tường Bá Linh dài 155km (96 dặm) cao 3m,6, rộng 1m,2 ngăn cách 2 miền Trước kia khi tường chưa phá hủy người Đông Đức thường cách tìm trốn sang Tây Đức dù rất nguy hiểm, có thể bị bắn chết ngay tại chỗ hay bị bắt giam giữ tù đầy. Có 5.000 người trốn sang Tây Đức thành công và 125 người chết khi cố gắng vượt bức tường. Chính phủ ĐÂng Đức ra lệnh bắn chết nào nào vượt tường dù đàn bà, trẻ con (tài liệu du thuyền) Sau khi ký kết, bức tường Ba Linh bị phá bỏ, chỉ còn giữ phần nhỏ làm di tích lịch sử. Rất đông người Đông Đức di cư qua Tây Đức đoàn tụ gia đình, lập nghiệp.. Khi chúng tôi đến Bá Linh vẫn còn thấy bức tường tuy không nguyên vẹn. Trên tường có

các hình vẽ và các hàng chữ Đức màu mè thật to

KINH TẾ; TIỀN TỆ

Tây Đức được xem như hiện đại, trù phú, kinh tế dồi dào hơn so với Đông Đức thời bấy giờ. Nay 2 miền Đông và Tây Đức không khác biệt bao nhiêu. Nơi nào cũng nhiều ca ốc, ngân hàng, các trung tâm thương mại rộng rãi, hàng hóa, hiệu buôn, cửa hàng ăn uống hiện đại, khang trang. Các cư xá tân trang hay mới xây rất đẹp.

Về tiền tệ trước kia họ dùng tiền Mark của Đức, nay họ dùng Euro như các nước Âu Châu khác. Họ nhận thẻ tín dụng và traveler's check

CÔNG TRÌNH KIẾN TRÚC:

Chúng tôi đi qua trường Đại học Humboldt University, phòng hòa nhạc The State Opera, nhà thờ St Hedwig's Cathedral, thấy tác phẩm mỹ thuật Kurfurstendamm trong khu phố thương mại cùng tên. Khách sạn 5 sao gần nhà thờ Pháp (French Church) và nhà thờ Đức (German Church), khách sạn Hilton... Bá Linh có 153 viện Bảo tàng, 108 thư viện công cộng, 878 trường học, 13.727 lớp học va gần 345.000 học sinh

THƯƠNG MẠI:

Chúng tôi vào trung tâm thương mại gần nhà thờ. Tầng trên, tầng dưới nơi nào cũng sáng sủa, tráng lệ, hồ phun nước, cửa hàng ăn uống, nơi nơi sạch sẽ khang trang, cửa nọ thông đến đường kia, thật mênh mông, đồ sộ. Cửa hiệu Sony, Mac Donald, ngân hàng thương mại Commerce Bank, hãng xe hơi BMW, hotel Kempinski rất đẹp, Wall Street Institute, Airline Museum, văn phòng du lịch.. nằm dọc theo đường đi.

Chúng tôi ăn trưa ở nhà hàng tráng lệ ngay trung tâm thành phố trong khu thương mại Thức ăn ê hề, thực khách dùng rượu vang hay nước trái cây tùy ý. Ai ăn xong có thể loanh quanh trong thương xá ngắm hàng hóa nhưng phải trở về điểm hẹn đúng giờ ăn đĩnh.

CỔNG BRANDENBURG:

Buổi chiều chúng tôi bộ trên vỉa hè đầy bóng mát, thăm cổng Brandenburg Gate thuở xưa là ranh giới chia đôi 2 miền Đông, Tây Đức. Trên cổng có tượng 5 con ngựa trong tư thế chạy (phi nước đại) tượng trưng cho sự mơ ước trường thành nhanh chóng để vượt bức tường Bá Linh? Hướng dẫn viên đưa chúng tôi đến thăm tượng chiến

sĩ Hoa kỳ ở Checkpoint Charlie dựng lên ngày 27/10/61. Nơi này có nhà nhỏ giống như cái lô cốt ở trạm gác nhà binh xưa, nơi kiểm soát người ra vào các cơ quan quân sự hay công sở. Trước khi thống nhất đất nước, dân 2 miền vượt qua khỏi tượng đài là gặp rắc rối, bị bắn ngay, theo lời hướng dẫn viên. Dọc theo đường đi đến cổng có những cửa hiệu bán quà lưu niệm. Trong các quà lưu niệm có hộp nhỏ xinh xắn, nắp hộp trong suốt, buộc nơ rất đẹp, bên trong có những vật như sỏi đá, giá từ 3\$ - 5\$. Cô bán hàng cho biết hộp ấy chứa sỏi đá lấy từ bức tường Bá Linh. Nhiều du khách và người trong nước mua để làm kỷ niệm.

Chúng tôi được đưa đi ngang qua Tergarden Park, Bellevue Palace, Victory Column và Charlottenburg Palace, bộ Tài chính rộng lớn, viện bảo tàng Hàng không... Có nơi hướng dẫn viên dừng lại 5, 10 phút cho du khách chụp ảnh, có nơi chúng tôi chỉ được thấy trong lúc đi trên đường đến nhà ga trở về bến cảng,

Tuy là thăm viếng đô thị nổi tiếng văn minh trên thế giới nhưng chúng tôi chưa thật sự quan sát nơi nào quá 30 phút trừ thương xá. Viện bảo tàng chỉ nhìn từ bên ngoài thấy sân cỏ xanh mượt rộng rãi, cây to. Chưa được vào xem bên trong kiến trúc. Những điều kể trên chỉ ghi lại theo lời hướng dẫn viên, tôi không biết được chính xác được bao nhiêu phần trăm.!? Tôi chỉ có thể nói đường xá Berlin mới, đẹp và rất sạch sẽ. Ở Thị xã toàn nhà cao tầng nhìn mút mắt, mỗi cổ. Nhà thờ to, uy nghiêm và đẹp. Kiến trúc hiện đại, vỉa hè rất rộng, sạch bóng. Khu dân cư nhà nào cũng trồng hoa xinh xắn sân trước. Trong thành phố thấy nhiều hoa Geranium hồng nhạt hay đỏ thắm ở trên các cửa sổ và bao lơn rất đẹp. Xe lửa tiện nghi, thoải mái nhưng chẳng có gì đặc biệt, không đẹp như các toa xe lửa hạng nhất của Trung quốc. Có lẽ toa chúng tôi đi là hạng "tiết kiệm"? Nhớ lại tua chúng tôi dài 12 giờ 30 phút, đi xe lửa 2 lượt mất gần 5 tiếng, thêm 1 giờ ăn trưa, chúng tôi còn rất ít thì giờ để thăm viếng các thắng cảnh thủ đô.

Trên đường về thành phố Rostock đã lên đèn, ánh sáng lóng lánh đó đây, nhất là trên du thuyền, hàng trăm bóng đèn điện chằng suốt từ đầu đến đuôi tàu như hội hoa đăng rất vui mắt. Chúng tôi phải trình thẻ thông hành và cho hành lý qua máy kiểm soát trước khi lên du thuyền.

Sau khi ăn tối hành khách lên lầu 12 thưởng thức gió biển mát mẻ và xem tàu nhỏ neo rời bến vào 21 giờ 30 phút. Tàu hướng về Đan mạch, lướt sóng êm ả trong màn đêm yên tĩnh giữa những làn sóng bạc nhấp nhô, phản chiếu ánh đèn rực rỡ trên du thuyền..

Mùa Thu năm 2007
NGỌC- HẠNH